

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Intovărășind Echipa Sanitară.

Până acum ne obicinuisem să auzim numai vaiete: că țăranul este așa ș'asa, că e incult, că e imoral, că mulțimea boalelor sociale l-au năpădit, că trăește în mizerie, sau, înșfârșit, fel de fel de constatări... dar numai constatări. Realitatea n'o știa decât cel care trăește pururea în mijlocul satului românesc, cel care a intrat în casa țăranului, cel care a mâncat la masa și la vatra lui, din vasele lui, cel care a dormit somnul lui sau a făcut munca lui.

Trimiterea echipelor sanitare în mijlocul satului este un pas și o măsură, deși venită cam târziu, dar totuși foarte bună, de cunoaștere a vieții intime a săteanului. De ani îndelungați, de decenii chiar, preoțimea cere neconținut sprijinul oficialităților sanitare pentru îmbunătățirea situației igienice și profilactice a satului, dar vorba ceia, glasul a sunat în pustiu. E bine venită și-acum. Vorba francezului: „mieux plus tard que jamais“.

Dacă s'ar fi făcut o politică sănătoasă, serioasă și patriotică și dacă nu s'ar fi dat viața țării pe mâini de năimiți superficiali, cari știau să strige democrație pe la răspântii, fără ca să se intereseze nimeni de cum trăesc și ce gândesc masele satelor, nu s'ar fi ajuns la dezastrul ce se constată azi.

Urmăresc cu atenția încordată toate poposirile canonice ale Prea Sfinției Sale Episcopului nostru Vasile prin parohiile Banatului și constat din rapoartele ce se fac de către preoții P. S. Sale, aceleași meteahne, pretutindeni: desfrâu, concubinaj, absența copiilor din familii, imoralitate, toate isvorite, bineînțeles, din aceeaș sursă: lipsa unei judecăți sănătoase într'un corp sănătos. Nu poți, când vezi atâtea neajunsuri, să nu-ți strivești o lacrimă sub pleoape, pentru viitorul satelor noastre, cari s'au bucurat de prea multă vitregie din partea cărmuitorilor.

Cunosc în Vechiul-Regat sate unde țăranul pleacă la muncă cu cărceagul de țuică în car, sau în traistă și pe care împreună cu nevasta și copiii o folosesc în loc de apă. Ce sănătate, ce curățenie sufletească să așteptăm.

Zilele trecute am însoțit prin sat echipa sanitară, nu numai să satisfac ordinele celor mai mari ci mă simțeam dator să dau celor ce împlineau această slujbă, unele lămuriri privitor la constatările ce eu le făcusem de ani de zile și ca unul ce cunoșteam viața și sufletească și trupească a sătenilor „în cele mai din lăuntru ale sale“.

Și ce a constatat echipa sanitară?

În cele mai multe cazuri case cu o singură încăpere cu o ușă ce dă de-a dreptul în afară. Lângă sobă, un singur pat de lemn pe care bieții oameni așternuseră, de circumstanță, un țol de cânepă. O lampă înegrită, un vas cu apă, tuciul de mămăligă, linguri de lemn, câteva blide de pământ nespălate, atâta tot.

În alte case mici animale de curte, fac în mijlocul odăii distracțiile cotidiene ale copiilor, cu fața suptă, ofilită. Bae nicăeri, săpun ici-colea și numai pentru „zile mari“. Multe curți, adevărate focare de infecție.

Religia satelor noastre este în mare parte mai mult superstiție, răsbunare, resentimente, blestem, farmece, descântece, iar înjurăturile de tot soiul sunt la ele acasă.

În familie nu-i disciplină. Părinții n'au autoritate. Și cum să și fie, când *unicul copil*, de mic, a fost alintat, răsfățat și tolerat sub toate formele pentru că vezi... e numai unul, sau „numai pe ăsta-l am“. E natural, ca atunci când e mare, să nu asculte. Copiii beau, fumează între părinți. Adolescenții se duc la crâșmă, fac petreceri, scandaluri și câte și câte.

Cât despre cultură, ce să mai spunem. Când omul este analfabet, când duce o viață așa cum o duce, ce cultură să aibe? Copiii cari urmează la școală, de-abia mai știu ceva

carte. Dar câți copii se duc la școală din cei ce au vârsta legală? Într'o statistică am văzut mai deunăzi, că sute de mii de copilași rămân în afară de școală, iar din cei ce încep cl. I., nici jumătate nu termină cursurile.

Și apoi dacă viața economică și cea cultural-religioasă este așa, cum ar putea să fie sănătatea și puterea de muncă. O spun foarte dureros spitalele și statisticile medicale. Cum să nu se încuibeză oftica, cum să nu apară pelagra, cum să nu se lățească boalele de tot felul când poporul este extenuat, când el nu pricepe pericolul unei contagiuni și când crede că orice boală este un duh rău, pe care caută să-l alunge prin alte mijloace decât cele medicale.

Într'o asemenea populație cum să nu prindă și să nu se lățească apucăturile cele rele, cum să nu se întindă alcoolismul, cum să nu apuce omul drumul judecăților, al crimelor din pricina acestui alcoolism?

Să se publice statisticile proceselor dela judecătoria, tribunale și de pe la răposatele Curți cu juri spre a se vedea mobilul infracțiunilor și al crimelor, să se vadă câte zile de lucru se pierd cu procesele, cu martorii, cu amânările, să se calculeze apoi nemaipomenitele pagube, isvor al multor și mari mizerii.

Și, vedeți, casa și viața omului pe cari le-am descris aci, care formează cel puțin o jumătate din populația Țării, n'a fost văzută până acum nici de medic, nici de învățătorul satului, nici de jandarm, nici de inspectorul școlar, nici de vre-un agent agronomic regional, nici de politicianii de tristă amintire, nici de economiști, nici de financiari.

Nu exagerez și nici nu fac un titlu de laudă tagmei, dacă spun că numai preotul, care a trăit în imediata tovărășie a poporului, care i-a plâns necazurile lui, care s'a bucurat de clipele fericite ale vieții lui, le-a văzut toate, le-a știut toate și n'a întârziat să le îndrepte unde a putut ori să le strige în urechile celor chemați să poarte grijă de ameliorarea lor. În adevăr, cine a intrat până azi în casa săteanului cu gând bun de a-i vedea starea și a-i împărtași un sfat? De câțiva ani echipele regale sau altele similare. Dar până aci?

Nimeni, afară de preot, n'a deschis ușa casei neaerisite; el a dus la groapă pe cel pierit din pricina neștiinței sanitare, el a văzut și vede zilnic certurile din mijlocul fiilor săi, el cunoaște zilele pierdute cu procesele și zăbava prin cârciumi, el, mai bine decât oricine altul, cunoaște puterea de muncă a săteanului, el singur își dă seamă de avantajile și posibili-

tățile economice ale fiecărei familii, el cunoaște boalele din sat, cunoaște fărâdelegile în isvorul și în urmările lor.

Dar echipele sanitare, sau echipele regale, vin aci în mijlocul satului numai odată pe an. Dar până la anul viitor nu cumva nepăsarea, mizeria și păcatele își vor proiecta iarăși umbra peste viața satului?! Iată, dar, că Statul nu numai să ceară un concurs de circumstanță al preotului atunci când își trimite Echipele în sate, ci să-l caute pe preot ca agentul permanent care ar putea să facă minuni în latūra aceasta slabă și periculoasă a viețuirii obștești, fiind în mijlocul satului omul religiei, al moralei, al culturii și instruirii sufletești.

Să i se folosească cunoștințele, timpul și sufletul, pentru ridicarea satului românesc.

Preoțimea noastră este și a fost totdeauna gata de lucru și de jertfă pe ogorul analfabetismului, pe ogorul sanitar, economic și cultural.

Dar să fie încurajat și susținut!

Pr. D. V. Anuțoiu

Săptămâna.

„M. Sa Regele Carol al II-lea își iubeste țara. Afirmția aceasta este asemenea truismului că soarele luminează și că viața este creatoare“.

CEZAR PETRESCU.

Formula lapidară de mai sus, despre interesul și lupta Regelui pentru ridicarea Țării, este un fragment din articolul de ziar al d-lui Cezar Petrescu cu titlul: „*Sociologia Regele Carol II.*“ publicat în „România“, Nr. 88 din 28 VIII. a. c. Articolul sus citat este centralizarea grijei Regelui, grijă ce o depune zi de zi pentru ridicarea Țării și îndeosebi a **satului**, prin *Fundațiile Culturale* și implicit prin *Echipele Regale Studentești*. El se referă, mai ales, la recentul decret privitor la decretarea de *sat model* a nenorocitei unități țărănești *Dioști*.

Sunt fericit a mă putea lăuda cu prezența — în parohia Lescovița — a unei echipe regale studentești, condusă de harnicul student *I. Moșiu*. Zi de zi, seară de seară, le văd munca și ascult rapoartele. Din ele tresare „*mentalitatea nouă*“, pe care d-l C. Petrescu o concretizează în formula: „*Sociologia Regele Carol II.*“.

Cetind articolul suscitât și trăind din plin freamătul tineresc al echipierilor — „*trimiși Regelui*“ —, mă gândeam la cartea d-lui prof. Rădulescu-Motru: „*Românismul*“, în care la pag.

113—114 constată: „Cu sufletul împărțit între tendințe atât de antagoniste, românii au trebuit să ducă o viață istorică dintre cele mai grele. Tendința spre *individualism*, care a servit altor popoare pentru a încerca sorții destinului, lor nu le-a servit la nimic. De pe urma acestei tendințe, românii s'au ales cu *imitații ridicule*, cu lux și degradare morală. Viața istorică a poporului român a rămas să se sprijinească pe cea de a doua tendință: aceea care ține la un loc, într'o **colectivitate mistică**, *populația de jos*. Această populație a suit singură calvarul secolelor de suferință. Flămândă și goală, pe pământul cel mai bogat al Europei, ea a rămas totuși credincioasă *gliei strămoșești*. A apărut-o în timp de război; a muncit-o în timp de pace. În mod **primitiv**, *fiindcă de sus nu-i venea nici un ajutor*. De câte ori a fost la marginea prăpastiei, ea a găsit în sine puterea ca să aștepte un viitor mai bun. A sângerat, cum n'a sângerat altă populație europeană, dar a rezistat. Taiată aproape din rădăcini, a crescut la loc. Când, la începutul sec. al XIX.-lea, s'a trezit în mijlocul popoarelor Europei conștiința naționalismului, această conștiință a găsit cu ușurință în **colectivismul mistic** *al populației de jos* un fel de *prevestire*. Cuvântul „**neam**“, are de altminteri, în limba românească, un înțeles cu mult mai adânc, decât cuvântul „**națiune**“.

În tot cursul istoriei sale, poporul român a urmat o logică simplă. Logica eroului tragediei antice. Singur în contra tuturor, pentru a-și apăra, după versul lui Eminescu: „*sărăcia și nevoile și neamul*“.

Ce tablou mai fidel asupra „*misticismului popular*“, decât cel de mai sus, ne-ar trebui ca cineva — acel *cineva* scris cu „C“ mare — să se simtă oare cum obligat, a face ceva pentru crearea sociologiei românești.

*

În săptămâna în care se vorbește despre „Sociologia Regele Carol II.“, cu toate consecințele ei, s'au împlinit șase săptămâni dela moartea *Reginei Maria*.

Am cetit, cândva, un articol, într'o revistă străină, sub titlul: „*Țara Reginei*“. În paginile ei, aducea un prinos nu numai Reginei Maria a României, ci și țării și *artei* românești.

Sensibilitatea artistică și iubitoare de glia pe care a fost altoită Regina Maria, se cuprinde în câteva coloane cu introducerea: „*Arta este ea însăși un omagiu pe care îl aducem lui Dumnezeu și făpturilor Lui...*“ Calătoare pasionată de înfățișările pământului românesc,

Regina aducea în fața priveliștilor lui o sensibilitate formată de natura altor meleaguri și tocmai prin aceasta capabilă să prindă nota deosebită, aspectul caracteristic, noutatea acestui pământ pe care L-a înțeles cu aceea intuiție ageră care se ridică uneori la puterea Divinității. A întârziat sub bolțile *mănăstirilor strămoșești* și reveriile Sale au alunecat pe patima veacurilor ce clocotește pe piatra zidurilor vechi și s'au confundat *în trecutul neamului nostru*. Ochiul Său generos s'a oprit asupra *căsuțelor sărace de țară...* a străbătut dincolo de zidurile și pereții umezi, în inima acelei vieți de dureri și de necazuri. Turmele de oi revărsate pe plaiuri le iubește ca un *Grigorescu*, are **viziunea plastică**, ca un *Vlahuță*, idilele de lângă fântâni, o vrăjesc ca pe *Coșbuc*. Armatei i-a închinat pagini fierbinți de atașament și dragoste.

Lucrarea Reginei: „*Țara Mea*“, este interpretarea de o valoroasă estetică a frumuseților pământului nostru și un omagiu cald pe care o inimă Regală, i-l aduce patriei Sale, patriei noastre.

Dar cartea pe care o scrie Regina, este în același timp o lecție de preț. Ea descoperă comori pe cari *băstinașii n'au știut să le afle...*

*

Într'o săptămână s'au întâmplat două evenimente de cea mai înălțătoare revelație: tendința Regelui Carol II. de a crea „*mistica românească*“ și amintirea de șasă săptămâni a morții Reginei Maria.

Pusc în corelațiune, aceste două evenimente, simți că sunt strâns legate una de alta: Regina-artistă care căută cu tot sufletul bogăția României și creia în timp critic de război misticismul geografic românesc: România-Mare, — iar acum, Augustul Ei Fiu, Regele Carol II., creiază — ca o continuare — sociologia românească.

Câte sunt de meditat pe aceste mici răbojuri de cronică cotidiană?

Pr. Traian Constantin.

„*Iar când vor începe să fie acestea, prindeți suflet și ridicați capetele voastre, pentru că răscumpărarea voastră s'a apropiat*“.

(Luca 21, 28.)

*

„*Lăsați să crească împreună și grâul și neghina la seceriș, și la vremea secerișului voi zice secerătorilor, pliviți întâiu neghina și legați-o în snopi ca s'o ardem, iar grâul îl strângeți în jitița mea*“.

(Matei 13, 30.)

Geneza Arianismului

— Puncte de sprijin pentru Arianism
în teologia creștină anterioară —

De Pr. Gh. Cotoșman
profesor la Academia teologică.

h) Dascălii lui Arie.

În afară de dascălii mai depărtați, de ale căror scrieri s'a folosit Arie la construirea sistemului său teologic, vom aminti pe dascălii lui imediați, cari au exercitat o mare influență asupra lui și a căror învățatură el numai a perfecționat-o. Între dascălii din urmă amintim pe *Lucian și Asterie*.

Dascăl și conducător și probabil chiar și fondator — împreună cu presbiterul Dorotei — al școalelor catehetice din Antiohia, Lucian a avut între elevii lui și pe Arie. Învățătura acestuia n'o cunoaștem prea bine. Se știe că pentru abaterile sale dela credința ecumenică a fost lepădat dela împărtășirea bisericii sub trei episcopi din Antiohia. Teodoret, în Istoria sa bisericască, susține că Lucian era de o socotință cu Paul de Samosata.¹⁾ Istoricul Sozomen scrie că Arieni, în susținerea doctrinei lor, se bazau pe un formular de credință rămas dela Lucian: „Evitând... a zice (arieni), că Fiul lui Dumnezeu e de aceeași substanță cu Tatăl său, ei au zis că este imuabil, că dumnezeirea sa nu este supusă schimbărei, că e imaginea fidelă a substanței, a sfatului, a puterniciei și a gloriei Tatălui său și cel întâiu născut din toate creaturile. Ei ziceau că găsiră acest formular (de credință) scris de mâna lui Lucian, martir din Nicomedia, om de o sfințenie admirabilă și de o știință rară în studiul cărților sfinte. Nu știu — continuă Sozomen — dacă ceeace ziceau ei era adevărat, sau dacă n'o ziceau decât spre a autoriza formularul lor prin numele acestui martir“.²⁾

Se crede, totuși, că Arie a exagerat învățătura lui Lucian, ducându-o până la erezie.³⁾ *Lucian*, cu toate acestea, muri la 311 ca ortodox, împăcat cu Biserica, ceeace Arie nu făcu.

Cel care a avut hotărâtoare influență asupra lui Arie a fost dascălul său *Asterie*, care, judecat din ceeace a scris în legătură cu arianismul, poate fi considerat adevăratul întemeietor al acestei erezii. Sf. Atanasie cel Mare ne încredințează că multe din învățăturile lui Asterie și le-a însușit Arie. Același sfânt Părinte combate părerea lui Filostorg, cumcă Asterie ar fi

fost întemeietorul Semiarianismului. Unul din citatele cele mai caracteristice, care ne înfățișează pe Asterie ca subordinațian, și, în consecință, ca arian, este următorul:

„Cum poate Tatăl, care este mai mare, să fie cuprins de Fiul, care este mai mic? Sau de ce ne-am minuna că Fiul este în Tatăl, când chiar despre noi este scris, că întru dânsul viețuim, ne mișcăm și suntem?... Învederat că el a zis Eu sunt întru Tatăl și Tatăl întru mine, pentrucă el însuși nu zicea că învățătura ce preda ar fi lui, ci este a Tatălui, care *ia dat această putere*“.⁴⁾

Interpretând locul dela Ioan 14, 10: „Nu crezi tu că eu în Tatăl (sânt) și că Tatăl este întru mine...“, Asterie raportă aceste cuvinte ale Domnului Iisus la unitatea voei și nu la unitatea ființei dumnezeiești, zicând: „Ce voește Tatăl voaște și Fiul, el nici în faptele sale nici în gândurile sale nu se împotrivește Tatălui, ci în toate este în unire cu Tatăl. Iată unitatea lor“.⁵⁾

(Urmează)

Manifestația națională-religioasă din comuna Jdioara.

Comuna noastră Jdioara, de pe valea Timișului încă din vara anului trecut a avut deosebita cinste ca timp de trei veri consecutive să activeze o echipă regală în colaborare cu o tabără de muncă compusă din tineri premilitari.

Deși era ceva neobișnuit pentru popor, totuși cunoscându-se scopul urmărit, venirea echipei regale a fost bineprimită iar pentru ca activitatea să fie cât mai rodnică și încununată de succes, ce-i dintâi cari au înțeles aceasta au fost intelectualii comunei, al căror concurs nu a lipsit.

Nu este locul potrivit să arătăm aici cari sunt rezultatele obținute, ci doar atât cât ne permite spațiul și cât ne interesează latura religioasă-morală, însuși șeful echipei fiind candidat de preoție, rezultatele în această direcție au fost satisfăcătoare.

Și pentru ca să se poată intensifica tot mai mult legătura poporului drept credincios cu biserica, orice șezătoare din Duminici și sărbători era ținută în curtea bisericii, unde sub umbra și mirosul bineplăcut al teilor se desfășura un program din care nu lipseau niciodată și punctele religioase-morale.

1) Teodoret I. 4, — At. Mironescu, Sf. Atanasie, p. 183.

2) Sozomen Ist. bis., trad. Iosif Gheorghian p. 92.

3) L'Abbé R. Aigrain, op. c. p. 411.

4) Athan. Or. III. c. Ar. c. 12, — cf. At. Mironescu Sf. Atanasie, p. 204.

5) Ibidem.

Că efectul este mare și că poporul este dornic și însetat după cele duhovnicești, s'a observat aceasta prin manifestația ce și-a arătat-o în după masă zilei de Duminecă 21 August a. c. când Prea Onoratul Domn Dr. Aurel Mihaescu protopresbiterul Logojului a binevoit — însoțit de dl revizor de control Alexa din Lugoj — a descinde în comuna noastră.

Venirea P. On. D. Protopop tractual în comuna noastră a fost întâmpinată din partea credincioșilor cu cea mai mare bucurie, dovadă a fost numărul foarte mare al credincioșilor cari au participat la serviciul sf. Vecernii săvârșit de P. On. D. Protopop asistat de subsemnatul preot.

Contactul autorităților noastre bisericești cu poporul este un prilej binevenit ca legătura dintre preoți și credincioși să se cimenteze cât mai solid, ca astfel credința noastră ortodoxă să se infiltreze cât mai mult în sufletul lor și la vreme de grele încercări să înfrunte orice ispită.

Terminată fiind vecernia, în curtea bisericii în prezența P. On. D. Protopop și a dlui revizor s'a desfășurat un program bine reușit de către studenții din tabăra de muncă.

Serbarea a fost deschisă prin cuvântarea dlui Racoveanu, șeful echipei regale, care în cuvinte pline de înțeles exprimă bucuria ce o simt membrii echipei și a taberei de muncă prin prezența Pr. On. D. Protopop și a dlui revizor, ceea ce este un imbold de încurajare în munca desfășurată, precum și o apreciere binevenită a rezultatelor obținute până în prezent. Continuând ca să activeze și în viitor tot cu aceeași dragoste și râvnă pentru ca la finea campaniei, plecând din această comună rezultatele să fie cât mai frumoase și satisfăcătoare.

P. On. D. Protopop luând apoi cuvântul își exprimă bucuria ce o simte de a veni în comuna Jdioara nu numai în calitate oficială la examenul de religie, mulțumește pentru cuvintele de bun sosît, continuând apoi firul cuvântării vorbește foarte frumos despre rușinoasa plagă de care s'a molipsit în mare măsură Banatul nostru: *lipsa nașterilor de prunci*. Foarte mișcătoare a fost comparația făcută de P. On. arătând că tocmai în poporul minoritar rutean — deși sărac — nașterile sunt în plin spor, pe când la Români este în plin deficit. În fiecare familie de rutean găsești 8-10 copii, iar în familiile românești 1-2 copii și mai rar 3 copii. Este un mare dezastru pentru noi, dacă mereu ne place a ne numi „fruncea“ să căutăm ca într'adevăr să dăm dovadă despre aceasta în toate direcțiile. Dacă Rutenii oameni cu lipsuri și cu existența

vieții în grele condițiuni pot asigura existența unor familii numeroase, noi Româniii bănățeri mai bine înstăriți și cu un trai de viață mai înbelșugat să ne ferim de a avea prunci mulți, cari sunt o binecuvântare a lui Dumnezeu, căci continuând să mergem pe acest drum greșit vom ajunge la un dezastru mare. Indeamnă apoi femeile să nu se ferească de a avea copii căci acolo unde sunt, și harul lui Dumnezeu va veni. De încheiere P. On. se adresează tinerilor studenți premilitari sfătuindu-i ca plecând acasă să ducă cu dânsii cele mai plăcute impresii și chiar dacă au trecut și prin neajunsuri să fie împăcați sufletește că și-au făcut datoria față de țară și Rege.

Mai pe urmă își rostesc cuvântul și autoritățile comunale fiecare exprimând bucuria despre buna reușită a serbării care nu a fost alta de cât o manifestație de sinceră afirmare românească și creștinească.

S'a vizitat sediul echipei regale unde s'au văzut toate înfăptuirile realizate până în prezent și s'a semnat în condica echipei.

Pr. Dimitrie Blidariu-

Vizitațiuni canonice

în Armeniș și Valeaboului.

Duminecă, 28 August a. c. P. S. Sa Părintele episcop Vasile, a binevoit a vizita parohia Armeniș.

Pe răcoarea unei dimineți însorite, P. S. Sa, însoțit de păr. adm. protopresbiteral Isaia Suru și păr. protodiacon T. Roșca, intră cu mașina pe valea Timișului în „cheia Armenișului“.

La „Piatra Scrisă“ P. S. Sa este întâmpinat de un grup de călăreți din Armeniș.

Clopotul dela „Piatra Scrisă“ își destinde sărbătorească, undele metalice... o detunătură de treasc umple valea Timișului, ca un vuet lung... prelins în cutele dealurilor. Primul semn. Agitația sporește. Călăreții trec în ordine pe sub arcada primului arc de primire. Cu mâna ridicată spre binecuvântare, Arhiepiscopul descinde în mijlocul celor care l-au așteptat cu înfrigurare: Primarul comunei I. Ivanici, pretorul plasei Teregova Nicolae Berceanu, notarul C. Suru, premilitari, pompieri, tineri și bătrâni enoriași. Corul de țărani răspunde binecuvântării arhiepiscopice: „Intru mulți ani, Stăpâne“.

După primul contact, apoi „Turmă și Păstor“ — ca într'o splendidă apoteozare a acelu „final“ pe care Mântuitorul l-a adus în actual din lumea idealului pur — se îndreaptă pedestru pe strada lungă și dreaptă, pe un covor de flori și verdeață printre ramuri verzi înfipte în pământ, spre sf. Biserică.

La al doilea arc de primire, în fața bisericii Pr. Marcu Bănescu, înconjurat de preoții: Vasile Paica - Feneș, Ilie Sirbu - Rusca, Simion Șandru - Sadova, Dimitrie Stoichescu - Teregova, Dr. Traian Coșeriu +

Teregova, Gh. Bihoiu - Slatina, diaconul Gh. Ghilezan, inv. Florea Băcila, Ing. N. Hristru, M. Țigriș etc., consiliul parohial și numeroși credincioși, întâmpină cu sf. Evangelle pe P. S. Sa.

Tălmăcind bucuria enoriașilor de a primi vizita P. S. Sale, Pr. Bănescu spune printre altele: „Când „păstorul cel bun, sufletul său își pune pentru oi“, turma sesizează această dăruire de sine, cu o intuiție precisă și turma singură și numai ea are acea facultate de a cunoaște spontan vrednicia și dărnicia păstorului ei. De aceea sunt firești izbucnirile noastre de bucurie răspunsul nostru cu dragoste și atașament la dragostea nemăsurată a P. S. Voastre, căci „din prisosul inimii grăește gura“ (Luca 6, 45)“. După cuvintele de bineventare se face raportul despre starea reală a parohiei în trecut și prezent, sub raport religios-moral și cultural-social.

Pe drum de covoare întinse, P. S. Sa intră în sf. biserică. Rugăciunile P. S. Sale, la intrarea în sf. biserică, creiază par'că o atmosferă de adâncire în cele ascunse ale eului, de religiozitate.

Sf. Liturgie e pontificată de însuși P. S. Sa, asistat de diac. Gh. Ghilezan, protodiac. T. Roșca, adm. prot. I. Suru și preoții amintiți. Răspunsurile liturgice le dă corul local sub conducerea pensionarului Jura.

Întreg serviciul arhieresc e impresionant. Hirotonirea întru presbiter a diaconului Gh. Ghilezan pentru parohia Baziaș, rugăciunile prin care Arhierul transmite harul preoției, măresc neobicinuit fastul acestei zile.

După priceasnă, P. S. Sa urcă amvonul. Evanghelia zilei e o parabolă, o realitate care se verifică mereu în viața noastră socială: parabola celor doi dărnici. Limpede, pe înțeles, parabola este interpretată sub raport pământesc și temporal. Transpusă sub raport religios, pe planul vecinicii, parabola constituie fundamentul predicii: P. S. Sa vorbește despre zestrea naturală, care constituie complexitatea existenței noastre — după corp și suflet — darurile naturale, cari alterate prin păcat, au fost întregite cu zestrea nouă a harului prin Hristos. Zestrea aceasta, darul acesta, omul trebuie să-l păstreze și, mai mult, să-l sporească prin bună chivernisire, căci odată fiecăruia i se va cere „datoria sufletească“. Face, apoi, o enumerare a mijloacelor pe care Biserica le pune la îndemâna credincioșilor săi pentru sporirea darului Creatorului și Mântuitorului nostru.

Trecând la oficiul parohial, P. S. Sa face controlul acestui oficiu și primește prezentările intelectualilor și fruntașilor din comună.

*

După amiază Arhierul a cercetat parohia Valeaboului.

În plină imprimăvărare sufletească după esprezia vrednicului preot Ilie Mihuța, poporul ca un impresionant și pitoresc mănunchiu se grupează în jurul arcului de triumf așteptând pe purtătorul de cuvânt mântuitor, pe Arhierul care vine în mână cu ramura păcii și a iubirii de oameni.

Tropotul cailor, tot mai accentuat, vestește apropierea Celui așteptat. Iată-i și pe bicicliști cari cu istețime își fac loc înaintea tuturor.

La poarta triumfală notarul comunei V. Jivan, un tânăr plin de dragoste pentru biserică salută în câteva cuvinte pe Înaltul oaspe, provocând senzații de adevărată trăire creștinească. Tot așa, mai încoaci — spre

biserică — învățătorul A. Dimcea, rod al preparandiei din Caransebeș, dă expresie mișcătoarei bucurii pe care comuna o simte în această zi.

Cu chipul blând și cuprinzător Arhipăstorul trece spre Casa Domnului printre șiragurile de copii.

Aci, în fața porților bisericii, așteaptă un grup de preoți: Ilie Mihuța al locului, Ioan Lăpăduș din Ohabamătnic, Petru Suru din Rugi, Iova Drăghina din Mătnicul-mare și Remus Olariu din Prisaca.

Cuvântarea preotului în care împletește un mulțumitor raport e o vibrație a bucuriei pe care comuna apropiată, curat ortodoxă, o simte cu acest prilej. Cuprinde accente de mulțumire pentru bucuria înaltei vizite și mărturisirea îmbucurătoare că în acest sat intelectualii sunt sinceri ajutători ai preotului la ridicarea comunei.

După serviciul Vecerniei, în cadrul căruia P. S. Sa îi îndeamnă la solidaritate în jurul sfinte biserici și a învățătorilor ei, se face revizia Oficiului parohial.

Însoțit de păr. adm. tractual I. Suru și protodiaconul T. Roșca, în mijlocul uralelor poporului P. S. Sa se înapoiază la reședință.

Ș T I R I

Hirotonire. Sâmbătă și Duminică a fost hirotonit întru diacon, presbiter și spiritual candidatul Gh. Ghilezan numit preot-catihet în Baziaș.

Sfințire de biserică. Joi în 8 IX. a. c. se va face sfințirea monumentalei biserici din Margina. Prea Sfințitul Episcop cu prilejul vizitei canonice binevoește a face și târnosirea sfântului locaș, la a căruia zidire toți bunii Români și-au dat mâna. Biserica e o podoabă vrednică de trecutul glorios al acestei comune fruntașe.

Sfințire de troiță în Ohababistra. Echipa de cercetări monografice a Institutului Social Banat-Crișana care a activat vara aceasta în comuna Ohababistra și-a încoronat lucrările cu ridicarea unei troițe în această comună. Sfințirea troiței se face astăzi în cadre sărbătorești.

Zilele de audiență la Ținutul Timiș s'au fixat cum urmează: la Excelența Sa D-I Rezydent Regal: Marți și Vineri între orele 11—13; la d-I Secretar general: Marți, Joi și Vineri între orele 11—13 pentru particulari, iar în zilele de Vineri dela orele 11—12 pentru Presă. Funcționarii se vor putea prezenta în fiecare zi de lucru între orele 11—13.

Telefoanele Ținutului: la Exc. Sa D-I Rezydent Regal (prin șeful de cabinet) Nr. 17—20. La d-I Secretar general al Ținutului: Nr. 30—09.

Salariile preoțești pe luna August au fost ridicate dela Stat și se lichidează la Cassa diecezană în timpul orelor oficioase.

Concurs.

Nr. 5033 1938.

Pentru întregirea catedrei de Studiul biblic al Testamentului-Nou la Academia noastră teologică din Caransebeș se publică concurs cu termen de 30 zile socotit dela prima publicare în „Foia Diecezană“.

Beneficiul: Lei 2200 salariu lunar de bază plus accesoriile, cari se plătesc în întregime din bugetul Ministerului Educațiunii Naționale.

Profesorul ales sau numit va avea să se conformeze dispozițiunilor Regulamentului pentru Academia teologică și este obligat să propună în cadrul catedrei sale cel puțin 10 ore pe săptămână.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile Consiliului nostru eparhial alăturând următoarele acte doveditoare.

- a) Extras de botez.
 - b) Diploma de bacalaureat dela liceu și cea de doctor în teologie precum și eventualele certificate despre studiile universitare de specialitate.
 - c) Curriculum vitae în scris.
 - d) Certificate despre serviciile anterioare dela terminarea studiilor universitare încoaci.
- Caransebeș la 18 August 1938.

3-3

Episcopul :
† VASILE

*

Nr. 5035 B 1938.

Pentru întregirea catedrei de Studiul biblic al Testamentului-vechiu, la Academia noastră teologică din Caransebeș, se publică, concurs cu termen de 30 zile socotit dela prima publicare în „Foia Diecezană“.

Beneficiul împreună cu acest post este de Lei 2200 salariu lunar de bază plus accesoriile, cari se plătesc în întregime din bugetul Ministerului Educațiunii Naționale.

Profesorul ales sau numit va avea să se conformeze dispozițiunilor Regulamentului pentru Academia teologică și este obligat să propună în cadrul catedrei sale cel puțin 10 ore pe săptămână.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile Consiliului nostru eparhial, alăturând următoarele acte doveditoare.

- a) Extras de botez.
 - b) Diploma de bacalaureat dela liceu și cea de doctor în teologie precum și eventualele certificate despre studiile universitare de specialitate.
 - c) Curriculum vitae în scris.
 - d) Certificate despre serviciile anterioare dela terminarea studiilor universitare încoaci.
- Caransebeș la 18 August 1938.

3-3

Episcopul :
† VASILE

Notă oficială.

Nr. 5296 B. ex 1938.

Ca și în trecut, Liga Navală sărbătorește Ziua Marinei, anul acesta la 8 Septembrie, praznicul Nașterii Născătoarei de Dumnezeu.

Această zi trebuie să fie o sărbătoare a Marinei Române, pomenindu-se eroii răposați și luând aminte la rolul viitor al marinei noastre, deci la sprijinirea ei.

Disponem dar ca în cadrul sfintei sărbători dela 8 Septembrie a. c.:

1. Să se pomenească sufletele celor morți în războaiele 1877, 1913, 1916—1918 și 1919, după listele cari se află la biserici, liste trimise de Liga Navală în anii trecuți;

2. După serviciul divin să se țină o scurtă predică în care să se arate sacrificiile făcute de eroii marinari pentru patrie precum și importanța ce trebuie să se dea marinei naționale, care joacă un rol important în economia țării noastre, cu peste 1500 Km. frontieră de apă;

3. Să se îndemne poporul a-și da un umil obol la un disc special, care să fie trimis Centralei Ligii Navale Române, str. Eugen Carada Nr. 7 București.

Caransebeș în 3 Septembrie 1938.

Episcopul :
† VASILE

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Port. Nr. 535—537/1927.

Publicațiune de Licitație.

Subsemnatul șef portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4841/1927, efectuându-se execuțiunea la 12 Martie 1937, în favorul urmăritoarei Masa falimentară a Primei Bănci Grănicerești, reprez. prin curatorul Dr. Nicolae Ionescu, av. din Caransebeș, pentru suma de 80.000 Lei rest capital și acces., pretenziunea care a fost suprasedestrată de către urmăriitorii Cornel și Solomon Negrei dom. în Caransebeș, pentru suma de Lei 53.900 capital și acces., la cererea cărora în baza art. 124 din legea LX. 1881 prin decisul Nr. 4841/1927 a Judecătoriei mixte Caransebeș pentru continuarea urmăririi a fost autorizat curatorul Dr. Nicolae Domăneanțu av. din Caransebeș, mobilele sechestrate și suprasedestrare cari s'au prețuit în 16.600 Lei și anume:

1) un bufet mare, 2) un bufet mic, 6) un otoman, 7) trei tablouri cusute cu rame, 8) opt tablouri pictate cu rame, 9) una față de masă plușată, 10) un ceas pendul, 11) una toaletă, 12) două noptiere se vor vinde prin licitație publică.

Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 4841/1927 G. pentru încasarea creanței de lei 25.000 rest capital cu 6% interese din 27 Iunie 1933 și spesele de lei 10.312 stabilite până în prezent se fixează licitație **pe ziua de 13 Septembrie 1938 la orele 16 în comuna Armeniș la locuința urmăriitorilor** și toți aceia cari au voie a cumpăra, sunt invitați cu aceia observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrate și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Șef Portărel **Dr. C. Stăngu.****Judecătoria rurală Teregova, inst. c. f.**

Nr. 1339/1938 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Poporală din Caransebeș contra urmăriitorului Fetescu dom. în Mehadica la cererea urmăriitorului Judecătoria având în vedere legea pentru unificarea unor disp. referitoare la executarea silită publ. în Mon. Of. Nr. 152/930 ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra porțiunii urmăriitorului din imobilele înscrise în c. f. a comunei Mehadica No. 2627 coalei c. f. port. B. 4 de 3/20 parte din parcela No. top. 1602 lazu Fetelor 800 stjp. cu preț de 500 lei din c. f. No. 41 port. B. 3—6 de 8/20 parte No. top. 47 Marani 120 stjp. cu prețul

de strigare de 150 lei, No. top. 48 Marani 90 stjp. cu prețul de strigare de 100 lei, No. top. 403 Fața 1300 stjp. cu prețul de strigare de 800 lei, No. top. 208 Fața Truschiu 1 jug. 900 stjp. cu prețul de strigare 1500 lei, 1/28 parte drept de moară cu prețul de strigare 30 lei pentru incas. creanței de 22.340 lei capital, interese de 3% dela 15 Noemvrie 1935, spese de proces și de executare de 4042 lei, 661 lei fixate până acum, spese de 850 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune, precum și pentru încasarea creanței de 5000 lei, capital și accesorii a Băncii Craina și 26.500 lei a lui Dimitrie Brânda declarați de aderenți.

Prețul de strigare se stabilește în baza §-ului 6 din Lege în suma sus arătată care se poate reduce cu 25%.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua de 7 luna Septembrie, anul 1938 ora 9 în casa comunală a comunei Mehadica.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de 75% din prețul strigării.

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

Teregova, la 27 Iunie 1938.

Jud. s. s. **A. Gheorghiu** s. s. **I. Bica** dir. c. f.Pentru conformitate: **I. Bica** dir. c. f.**Aviz pentru lucrări bisericesti.**

Firma

Aurel Cotârlă

sculptor, Oravița, județul Caraș

execută tot felul de lucrări bisericesti precum: Iconostase, Tronuri, Strane, scaune, chivoturi, ripizi etc.

Pentru lucrări mari, ca Iconostase, etc. pot veni la fața locului pentru pregătirea planului și de vizului și a da toate informațiunile necesare.

Am lucrat la peste 150 bisercii, lucru ce pot dovedi cu certificate de mulțumiri din partea acelorora unde am lucrat. Premiat cu diplome și medalii de aur și argint dela expozițiile din București,

— Panciova, Lugoj, Sibiu. —

51—52

Rog sprijinul binevoitor.